Petak, 06.03.2020.g.

Poslije današnjeg cjelodnevnog klanjanja pred živim Gospodinom Isusom

u Presvetom Oltarskom Sakramentu, ostao sami na molitvi Križnog puta,

a poslije i na misi.

Baš sam bio radostan radi prekrasnog susreta s Gospodinom na klanjanju.

Nisam ni sjeo u klupu nego sam ostao stajati dolje na dnu crkve.

U tom mojem radosnom raspoloženju pratio sam misu. Došao je i

trenutak kada sam očekivao da će naš dragi župnik reći da pružimo ruke

jedni drugima i da si međusobno podarimo Kristov mir.

No, župnik to nije rekao nego je samo dalje nastavio s obredom. Mislio

sam si, dobro, to je kraća misa pa se to nekad i preskoči. Ali, bila je

pjevana misa, bila je propovijed, pa kako je baš to preskočio ...

Onda je došla pričest. Prije podjele Svete hostije, ŽIVOG TIJELA I KRVI

KRISTOVE, naš župnik je rekao da će se, radi cjelokupne situacije oko

širenja korona virusa, do daljnjeg posvećena hostija, ŽIVO TIJELO I KRV

KRISTOVA, primati samo na ruke.

U TRENUTKU ME UHVATILA OGROMNA TUGA!

U srcu mi se počela javljati srditost. Neću ići na pričest! Pogledao sam

svoje ruke. Bile su čiste ali sam ja na njima vidio brdo "nečistoća" i

grijeha koje su moje ruke učinile u mojem životu.

Pa kako ću tim nečistim rukama primiti TIJELO I KRV mojeg preljubljenog

Gospodina!?

Raspetog i iskrvavljenog na križu upravo za mene i moje grijehe!

Kako!?!?

Opet sotonska pobjeda!

Onda sm si mislio, pa kako ćeš Ivica idućih dana? Zar nećeš uopće ići na

pričest? Pa to bila još veća pobjeda sotone. I tako će sve ovo izazavati

razna osuđivanja, ogovaranja i srditosti.

Ništa, moram biti poslušan, moj dragi župnik je tako rekao i nije moje da

sada o tome sudim.

Krenuo sam na pričest i ponovno pogledao moje ruke. Nikad nisam primio

ŽIVO TIJELO I KRV GOSPODINA ISUSA KRISTA!

A pogled na ruke me ponovno podsjetio koliko sam samo s tim rukama

učinio grijeha!

Došao sam do svećenika, primio HOSTIJU i stavio ju u usta. Otišao sam

natrag na mjesto gdje sam stajao, zatvorio oči, sklopio ruke i prinio ih

svojem licu.

Suze su krenule...i samo su tekle...

ISUSE MOJ PRELJUBLJENI, KAKO TE PONOVNO RAZAPINJU...KAKO TI

PONOVNO ZABIJAJU ČAVLE...KAKO TE PONOVNO KRUNE TRNOVOM

KRUNOM...KAKO TI SE PONOVNO PODSMJEHUJU...

Na kraju mise, naš dragi župnik nam je objasnio da će idućih dana i

biskupi dati priopćenje u svezi cijele situacije. Da će blagoslovljena voda

biti maknuta, da si nećemo davati Kristov mir jedni drugima na misama,

da ćemo ŽIVO TIJELO I KRV KRISTOVU primati na ruke...

Meni su i dalje tekle suze ...

Kada su ljudi krenuli iz crkve, ja sam sjeo u jednu klupu i samo

plakao...suze su samo tekle...

PA MOGU MI SVAŠTA REĆI I OBJASNITI!

MOGU DATI SVE STATISTIKE I ZNANSTVENA OBJAŠNJENJA!

Ali, KAKO ĆE OBJASNITI TUGU U MOJEM SRCU I SUZE KOJE SU SAMO

TEKLE...

I ponovno su mi došle one riječi koje mi je Gospodin uputio na klanjanju:

"SLUŠAJ SRCE"

Da, srce se ne da prevariti ...

Gospodine moj preljubljeni, tužan sam ali i nekako radostan.

Jer, TI SI U MOJEM SRCU ...

PS.

Na misi su bili i moja kćer i moja supruga. Nismo išli skupa doma jer smo

došli u različito vrijeme na klanjanje i misu.

A malo prije mi je supruga rekla prekrasne riječi koje su mi unijeli još

veću radost i mir u moje srce.

Rekla je da je naša kćer, kada je čula župnikove riječi na kraju mise o

tome da će se ŽIVO TIJELO I KRVI KRISTOVA primati na ruke, da se

nećemo međusobno darovati Kristov mir i da neće biti blagoslovljen vode,

počela plakati i plakati ... u jecajima ...

A kada je na izlasku iz crkve došla do blagoslovljene vode, da si je unutra

smočila ruku i da si je cijelo lice smočila u blagoslovljenoj vodi.

TAKO SAM BIO RADOSTAN!

Jer i moja kćer i ja čvrsto vjerujemo našem Gospodinu i znamo da nam s

Njim u srcu neće propasti ni jedna vlas na glavi...kakav korona

virus...sotonsko djelovanje...

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE ...